

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/១១៩៩/១៤

យើង

ព្រះបាទសម្តេច ព្រះនរោត្តម សីហនុ

រាជហរិវង្ស ឧតតោសុជ្ជាត វិសុទ្ធពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៍ និរោត្តម

ធម្មិកមហារាជានិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៣៩៩/០១ ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៩៩ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើជាផ្លូវការ នូវច្បាប់ធម្មនុញ្ញ ស្តីពីវិសោធនកម្មមាត្រា១១ ១២ ១៣ ១៤ ២២ ២៤ ២៦ ២៨ ៣០ ៣៤ ៥១ ៩០ ៩១ ៩៣ និងមាត្រាទាំងឡាយ នៃជំពូកទី៨ ដល់ជំពូកទី១៤ នៃ រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល កម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១០ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពី ការបង្កើតក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ
- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំអំពីសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី និងអំពីទេសរដ្ឋមន្ត្រី និង ជារដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការបរទេស និងសហ- ប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ

ប្រកាសអោយប្រើ

ច្បាប់ស្តីពី ការអនុម័តយល់ព្រមលើពិធីសារទីពីរ ធ្វើវិសោធនកម្មលើសន្ធិសញ្ញាទិក្ខភាព និងសហប្រតិបត្តិការនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ ទីក្រុង ម៉ាឌីល នាថ្ងៃទី ២៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ១៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៩ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី ៣ នីតិកាលទី២ និងដែលព្រឹទ្ធសភាបានអនុម័តយល់ស្របតាមទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុង កាលពីថ្ងៃទី ២៥ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៩ នាសម័យ ប្រជុំពេញអង្គលើកទី ២ នីតិកាលទី ១ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ :

**ច្បាប់
ស្តីពី**

**ការអនុម័តយល់ព្រមលើពិធីសារទីពីរ ធ្វើវិសោធនកម្មលើសន្ធិសញ្ញា
មិត្តភាពនិងសហប្រតិបត្តិការ នៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ ទីក្រុងម៉ានីល
នាថ្ងៃទី ២៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៨**

មាត្រា ១

អនុម័តយល់ព្រមលើពិធីសារទីពីរ ធ្វើវិសោធនកម្មលើសន្ធិសញ្ញាមិត្តភាព និងសហប្រតិបត្តិការនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ ធ្វើនៅទីក្រុង
ម៉ានីល នាថ្ងៃទី ២៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ហើយដែលមានអត្ថបទទាំងស្រុងភ្ជាប់មកជាមួយ ។

មាត្រា ២

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវបន្តរាល់នីតិវិធី ដើម្បីអនុវត្តពិធីសារនេះ ។

មាត្រា ៣

ច្បាប់នេះ ត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៦ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៩

ព្រះហស្តលេខា

នរោត្តម សីហនុ

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

បានជ្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការបរទេស

និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិស្តីទី

ហត្ថលេខា

អ៊ុច គឹមអន

លេខ : ២២៨ ច.ល

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៩ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៩

អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

ហត្ថលេខា និងត្រា

ឈា ធីតាន់

ពិធីសារទី២ធ្វើវិសោធនកម្មលើសន្ធិសញ្ញាមិត្តភាព និងសហប្រតិបត្តិការនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍

ម៉ានីល ថ្ងៃទី ២៥ កក្កដា ១៩៩៨

- រដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេស ប្រ៊ុយណេដារូសាឡាម
- រដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- រដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋឥណ្ឌូនេស៊ី
- រដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតប្រជាធិបតេយ្យឡាវ
- រដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសម៉ាឡេស៊ី
- រដ្ឋាភិបាលនៃសហភាពមីយ៉ាន់ម៉ា
- រដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋហ្វីលីពីន
- រដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋសិង្ហបុរី
- រដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រថៃឡង់ដ៍
- រដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម
- រដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសប៉ាពួញូហ្គីណេ

ចាប់ពីពេលនេះតទៅហៅថា ឧត្តមភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀង

ដោយមានបំណងធានាថា ការបង្កើននូវសហប្រតិបត្តិការអោយបានសមស្របរវាងប្រជាជាតិស្នេហាសន្តិភាពទាំងអស់ទាំងក្នុង និងក្រៅ អាស៊ីអាគ្នេយ៍ និងជាពិសេស រវាងប្រទេសជិតខាងទាំងឡាយនៅក្នុងតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ :

ដោយយល់ឃើញថា កថាខ័ណ្ឌទី៥ នៃបុព្វកថា នៃសន្ធិសញ្ញាមិត្តភាព និងសហប្រតិបត្តិការនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ ដែលបានធ្វើឡើងនៅដេងប៉ាសា បាលី នៅថ្ងៃទី ២៤ កុម្ភៈ ១៩៧៦ (ចាប់ពីពេលនេះតទៅហៅថាសន្ធិសញ្ញាមិត្តភាព) ដែលចែងអំពីតំរូវការដើម្បីសហប្រតិបត្តិការ ជាមួយនឹងប្រជាជាតិស្នេហាសន្តិភាពទាំងអស់ទាំងនៅក្នុង និងក្រៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ ដើម្បីបុព្វហេតុសន្តិភាព ស្ថេរភាព និងភាពសុខដុមរមនាទូទាំង ពិភពលោក :

បានព្រមព្រៀងគ្នាដូចតទៅ :

មាត្រាទី ១

មាត្រាទី ១៨ កថាខ័ណ្ឌទី៣ នៃសន្ធិសញ្ញាមិត្តភាពត្រូវបានធ្វើវិសោធនកម្ម ដែលមានលំអានដូចតទៅ :

ប្រទេសទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ ក៏អាចចូលសន្ធិសញ្ញានេះបានដែរ ដោយមានការឯកភាពពីប្រទេសទាំងអស់នៅក្នុងអាស៊ីអាគ្នេយ៍ គឺប្រទេសប្រ៊ុយណេដារូសាឡាម ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា សាធារណរដ្ឋឥណ្ឌូនេស៊ី សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតប្រជាធិបតេយ្យ ឡាវ ម៉ាឡេស៊ី សហភាពមីយ៉ាន់ម៉ា សាធារណរដ្ឋហ្វីលីពីន សាធារណរដ្ឋសិង្ហបុរី ព្រះរាជាណាចក្រថៃឡង់ដ៍ និងសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម ។

មាត្រាទី ២

ពិធីសារនេះ អាស្រ័យទៅលើការផ្តល់សច្ចាប័ន និងចូលជាធរមាននៅថ្ងៃដែលលិខិតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័នចុងក្រោយរបស់ឧត្តមភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងអស់ត្រូវបានតំកល់ទុក ។

ធ្វើនៅទីក្រុងម៉ានីល ថ្ងៃទី២៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៨ ។

តាងនាមអោយប្រទេសប្រិយណែដារូសាឡាម :
ព្រះអង្គម្ចាស់ម៉ូហាម៉េត បុលតីយ៉ា
រដ្ឋមន្ត្រីការបរទេស

តាងនាមអោយព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា :

ថែម វិឌ្យា
ប្រេសិតពិសេសនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
តាងនាមអោយសាធារណរដ្ឋឥណ្ឌូនេស៊ី :

អាឡី អាឡាតាល់
រដ្ឋមន្ត្រីការបរទេស

តាងនាមអោយសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតប្រជាធិបតេយ្យឡាវ :

សុមសាវ៉ាត ឡេងសាវ៉ាដ
ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី និងជារដ្ឋមន្ត្រីការបរទេស
តាងនាមអោយប្រទេសម៉ាឡេស៊ី :

ដាទុក សេរី អាប់ឌុលឡា ហាស៊ី អាម៉ាដ បាដាវី
រដ្ឋមន្ត្រីការបរទេស

តាងនាមអោយសហភាពមីយ៉ាន់ម៉ា :

អ៊ូ អូនហ៊ីអាវ
រដ្ឋមន្ត្រីការបរទេស

តាងនាមអោយសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា :

ដូនតា ហ៊ុន សែន
រដ្ឋមន្ត្រីការបរទេស

តាងនាមអោយសាធារណរដ្ឋសង្គមប្រជាធិបតេយ្យ :

ស ហ៊ុន សែន
រដ្ឋមន្ត្រីការបរទេស

តាងនាមអោយព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា :

ស៊ុន ព័ត៌សុវណ្ណ
រដ្ឋមន្ត្រីការបរទេស

តាងនាមអោយសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម :

ហ៊ុន សែន
នាយករដ្ឋមន្ត្រី និងជាមន្ត្រីការបរទេស

តាងនាមអោយប្រទេសប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជា :

ហ៊ុន សែន
រដ្ឋមន្ត្រីការបរទេស